

nec od služební smlouvy odstoupil (§ 31 zákona), nevztahuje se však na případy, kde byla dána řádná výpověď po rozumu Šu 20 zákona, buď smlouvená, neb obvyklá nebo zákonná, neboť v tom případě nelze mluvit o předčasném rozvázání služebního poměru. Nelze proto v tomto sporu námitku propadnutí zažalovaného nároku uplatňovati, jelikož služební smlouva byla vypovězena v době, stanovené zákonem (§ 20 zákona). Ovšem jiná jest otázka, zda byla žalovaná k výpovědi oprávněna, čili nic. Odvolací soud popřel toto oprávnění a v tom vidí dovolatelka nesprávné právní posouzení věci. Ve služební smlouvě, jejíž obsah jest nesporným, není ani slůvka o tom, že si dovolatelka vyhradila i možnost výpovědi se své strany, a v jaké lhůtě, v dovolání však uvádí, že se tím mlčky svého práva, dáti výpověď, nevzdala, nýbrž že bylo jen její právo zrušiti služební poměr, smlouvou omezeno. Než, přihlíží-li se k smlouvě, tu dle zjištění byla ujednána na dobu neurčitou, jejíž trvání mohlo býti přerušeno buď výpovědí příslušející žalobci na půl roku, nebo zrušením služebního poměru, příslušejícím bance a dále bylo dle zjištění ujednáno, že zrušením poměru služebního z důvodů, opravňujících banku ku zrušení služebního poměru, ztrácí žalobce nárok na pensijní pojištění bankou mu zajištěné. Z těchto smluvních ustanovení plyne, že žalovaná strana vyhradivši si jen právo zrušiti služební poměr, vzdala se tím práva smlouvu vůbec vypověděti, což nutno dovozovati z toho, že se v ní praví: »Vám přísluší právo ku výpovědi . . .« a hned na to v dalším odstavci: »Bance přísluší právo zrušiti služební poměr . . .« a uvádějí se následky spojené se zrušením smlouvy, nikoliv též s výpovědí žalobci, ač odstavec, mluvící o žalobcovu právu, vypověděti smlouvu, má ustanovení další: »Vámi danou výpovědí ztratíte veškerý nárok na zajištěné Vám pojištění pensijní.« Kdyby tudíž nebyla se žalovaná vzdala touto smlouvou práva služební poměr žalobci vypověděti, mělo by to za následek jednak, že by i ona mohla dáti výpověď jen na půl roku (§ 20 zákona poslední odstavec) a že by žalobce přes to neztratil nároku na pensijní pojištění (úsudek z opaku), což dle doslovu smlouvy strany nezamýšlely. Jest tedy také dovolací soud toho názoru, že smlouva byla se strany žalované nevypověditelná a poukazuje proto v té příčině na správné důvody odvolacího soudu dovoláním nevyvrácené.

Čís. 5081.

Bylo-li původně upraveno výživné nemanželského dítěte rozsudkem, po té pak smírem, jest další úpravu provést v řízení nesporném.

(Rozh. ze dne 26. května 1925, R II 138/25.)

Výživné nemanželského dítěte bylo proti otci stanoveno původně rozsudkem, nová úprava stala se smírem. Další žádosti o zvýšení výživného bylo v cestě nesporné vyhověno soudy všech tří stolic. Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Důvodem tohoto dovolacího rekursu, podaného dle Šu 16 nesporného patentu, jest zmatečnost, poněvadž otázku, o kterou zde běží, ne-

Ize dle stěžovatelova náhledu vyříditi usnesením v řízení nesporném, nýbrž rozsudkem sporného soudu, ježto prý tu není podmínek Šu 16 odstavec druhý první dílčí novely. Otázka tato byla již předmětem rekursu do prvního usnesení, avšak rekursní soud se jí vůbec nezabýval. Návoru rekurentovu však nelze přisvědčiti. Rekurent byl sice nejprve rozsudkem uznán nemanželským otcem nezletilé Marie K-ové a byla mu tam uložena vyživovací povinnost částkami měsíčně splatnými. Povinnost, takto určená, nemohla by ovšem býti v případě, že by se poručník dítěte domáhal zvýšení výživného pro podstatnou změnu poměrů na straně nemanželského otce, nově upravena pouhým usnesením nesporného soudu, nýbrž zase jen rozsudkem. Avšak později bylo mezi matkou a poručníkem nezletilého dítěte na jedné straně a nemanželským otcem na straně druhé učiněno dne 10. července 1920 u okresního soudu porovnání, jež bylo poručenským soudem schváleno, toho obsahu, že nemanželský otec na splnění svých otcovských povinností složí odbytné 500 Kč za budoucí výživu dítěte s tím, že toto ujednání lze změnit, kdyby se potřeby dítěte nebo poměry otce značně a nepředvídaně změnily. V tomto smíru se sice výslovně nepraví, že vstupuje na místo onoho dřívějšího rozsudku, avšak plyne to z úmyslu stran a z povahy věci. Odbytné bylo složeno, jak se ve smíru výslovně uvádí, »za budoucí výživu dítěte,« tudíž zřejmě v úmyslu, by nemanželský otec byl sprostěn povinností, uložených mu dřívějším rozsudkem, jehož účinnost tím měla přestati. Tím nastala do budoucna v hlavním předmětu vyživovacích nároků nezletilého dítěte a povinností nemanželského otce změna, spočívající nyní pouze na smíru, učiněném před poručenským soudem a jím schváleném, jenž se posuzuje dle ustanovení §§ 1380—1390 obč. zák. Před schválením smíru byl poručenský soud bez toho již povinen, vyšetřiti nově majetkové a výdělkové poměry nemanželského otce, jež se dle udání poručenstva značně změnily, v řízení nesporném. Za těchto okolností není závady, by nebyla dosavadní úprava výživného, spočívající na smíru, jsou-li pro změnu předpoklady, změněna pouhým usnesením opět jen v řízení nesporném, právě tak, jako kdyby úprava spočívala již hned z počátku na takovém vyšetření a usnesení v nesporném řízení. Není příčiny, by otázka byla opět řešena rozsudkem po provedeném řízení sporném. Vždyť nejde o to, by smír byl zvrácen z některého důvodu, uvedeného v §§ech 1382—1388 obč. zák. a také nemanželské otcovství nemusí teprve býti zjišťováno.

Čís. 5082.

Ten, kdo není ani protokolovaným obchodníkem ani členem nebo návštěvníkem bursy, může se podrobiti pravomoci rozhodčího bursovního soudu jen výslovnou písemnou smlouvou. Nestačí výměna závěrečných listů, obsahujících doložku o rozhodčím soudě.

(Rozh. ze dne 26. května 1925, R II 160/25.)

Soud první stolice zrušil k zmateční stížnosti nález rozhodčího soudu plodinové bursy v O., jímž byla zamítnuta námitka nepřísluš-